

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964775488/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Fra den Tid Barnet fik
Forlov at komme hjem.
Hvor ønsker jeg, min Skat,
At see dig løse Tidens Buand,
Og gjøre ved din Almagts Haand
Til intet Dag og Nat.

3.

Brudgommen.

Velan! kom, lad os see,
Om ej kan merkes For-Aars Tegn,
I Turtel-Duens stille Egn,
Hvad Figen-Træets Grene spaaer,
Om de lidt smaat af Knoppe faaer?
Da vil dit Hierte lee,
Kom, lad os see!

65

Bruden.

O ja! i Himlens Skye
Jeg daglig seer din Samle-Plads,
Hvorfra jeg, ret i Stads,
Skal føres Brud til Bye.

2. 10-11: *den Tid Barnet fik Forlov at komme hjem* vel ved genfødselen (opværelsen), jfr. nr. 218, 1. — 2. 13-15: Ved sin genkomst vil Jesus løse *Tidens Buand*, hvorved der vel tænkes på tiden — timeligheden — som noget smærende; *gjøre ... til intet Dag og Nat* ved evigheds indtræden hører tidsskifterne op med at være til. — V. 3 er en genklang af Højs. 2. 10-13 med sædningen af foråret, som er brudt frem: »Vinteren er forbigangen, ... og turtelduens røl er hørt i vort land: figentræet har udskudt sine små figen (Chr. III: haver fået små knoppe) o. s. v.» Der er dog den forskel, at der her i verset er tale om tegnene på det forår, som er i vente, og da det, der mænsk, er forvarstærke om Herrens komme, er det klart, at Højsangens skildring i l. 4-5 er kombineret med Mt 24, 32-33: »Lærer en figen på figentræet; når vædske kommer i grenene derpå og det udskyder bladene, da vide I, at sommeren er nær; så og I, når I se alt dette (o: forvarstærke), vide, at han er nær for dørene. Med de bibelske billeder i dette vers har digtet fået en anden farve; det malde i v. 1 et dansk vinterbillede; men nu er scenen den østerlandske vår. — 3, 2-3: *Turtel-Duen* er vel ment om bruden; i hendes *stille Egn* o: der, hvor hun lever sit stille liv, kan der allerede *merkes For-Aars Tegn*. Hvad der tænkes på med disse tegn, har digteren ikke sagt. — 3, 8-11: I stedet for at udtale sin følelse ved at se de forårstegn, som brudgommen vil vise hende, vender bruden tilbage til tanken fra digtets begyndelse, hvor hun stirrede mod skyens top, v. 5. Deroppe ser hun nu den *Samle-Plads*, hvor Herren ved sin genkomst skal mødes med de frelste, 1. Thess. 4, 17, jfr. Mt 24, 30-31, og hvorfra hun skal føres som brud til det ny Jerusalem (*Jeres Brud til Bye*).